



Europeiska
unionens råd

Bryssel den 20 november 2020
(OR. en)

13189/20

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0329 (COD)**

**CODIF 20
CODEC 1187
MAR 150
OMI 49
MI 509
SOC 739**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	18 november 2020
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2020) 739 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om minimikrav på utbildning för sjöfolk (kodifiering)

För delegationerna bifogas det ovannämnda förslaget till kodifiering från kommissionen (COM(2020) 739 final - 2020/0329 (COD) och bilagorna 1–5).

Delegationerna uppmanas att skicka sina synpunkter om förslaget till kodifiering senast fredagen den 18 december 2020 till följande adresser:

Codification@consilium.europa.eu **OCH** sj-codification@ec.europa.eu

Delegationerna uppmärksammas på den praktiska handledningen om kodifiering (dok. 14722/14 + COR1).

Bilaga: COM(2020) 739 final



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.11.2020
COM(2020) 739 final

2020/0329 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om minimikrav på utbildning för sjöfolk (kodifiering)

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. Inom ”Medborgarnas Europa” fäster kommissionen stor vikt vid att unionsrätten förenklas och förtydligas så att den blir mer tillgänglig och begriplig för medborgarna och därmed ger dem nya möjligheter och tillfällen att utöva de särskilda rättigheter som de kan åberopa.

Ett hinder för att uppnå detta mål är dock att ett stort antal bestämmelser som har ändrats flera gånger och ofta på ett väsentligt sätt finns spridda i såväl den ursprungliga rättsakten som i senare ändringsrättsakter. För att kunna fastställa vilka bestämmelser som gäller fordras därför att ett stort antal rättsakter kontrolleras och jämförs.

Unionsrättens klarhet och överskådlighet är därför beroende av att ofta ändrade bestämmelser kodifieras.

2. Genom beslut av den 1 april 1987¹ gav kommissionen sina avdelningar i uppdrag att kodifiera rättsakter senast efter det att de ändrats för tionde gången. Den underströk samtidigt att detta är en minimiregel och att avdelningarna bör sträva efter att kodifiera de texter som de har ansvar för med ännu kortare mellanrum för att göra bestämmelserna klara och begripliga.

3. Detta bekräftades i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Edinburgh i december 1992², där också betydelsen av en kodifiering betonades, eftersom den garanterar förutsebarhet i fråga om vilken lag som är tillämplig vid en viss tidpunkt i en viss fråga.

Kodifieringen ska genomföras i enlighet med det normala förfarandet för antagande av unionens rättsakter.

Eftersom rättsakterna inte får ändras i sak vid en kodifiering har Europaparlamentet, rådet och kommissionen i ett interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994 enats om en påskyndad arbetsmetod i syfte att snabbt kunna anta kodifierade rättsakter.

4. Detta förslag avser en kodifiering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk³. Det nya direktivet ersätter de olika rättsakter som omfattas av kodifieringen⁴. Förslaget följer de kodifierade texterna vad beträffar innehållet i sak och begränsar sig därmed till att föra samman texterna, vilket innebär att de ändringar som krävs till följd av kodifieringen endast är av formell karaktär.

5. Detta förslag till kodifiering har utarbetats på grundval av en föregående konsolidering på 24 officiella språk av direktiv 2008/106/EG och dess ändringsrättsakter, som genomförts av Europeiska unionens publikationsbyrå med hjälp av ett databehandlingssystem. I de fall artiklarna har numrerats om framgår förhållandet mellan de gamla och nya artikelnumren av en tabell i bilaga V till det kodifierade direktivet.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilaga 3 till del A i slutsatserna.

³ Förslaget finns infört i lagstiftningsprogrammet för 2020.

⁴ Se bilaga IV, del A, i detta förslag.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om minimikrav på utbildning för sjöfolk (kodifiering)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om ☒ Europeiska unionens funktionssätt ☒, särskilt artikel ☒ 100.2 ☒,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁵,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁶,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

↓ 2008/106/EG skäl 1 (anpassad)

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv ☒ 2008/106/EG⁷ ☒ har ändrats väsentligt flera gånger⁸. ☒ För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras ☒.
-

↓ (EU) 2019/1159 skäl 1

- (2) För att upprätthålla, och sträva efter att förbättra, en hög nivå av sjösäkerhet och förebyggande av föroreningar till havs är det nödvändigt att bibehålla och om möjligt stärka kunskaper och färdigheter hos unionens sjöfolk genom att utveckla maritim utbildning och certifiering i enlighet med internationella regler och teknisk utveckling, och även vidta ytterligare åtgärder för att höja kompetensbasen inom den europeiska sjöfarten.

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶ EUT C [...], [...], s. [...].

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EUT L 323, 3.12.2008, s. 33).

⁸ Se bilaga IV, del A.

↓ (EU) 2019/1159 skäl 2 (anpassad)

- (3) Utbildning och certifiering av sjöfolk regleras på internationell nivå genom Internationella sjöfartsorganisationens internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning från 1978, (nedan kallad STCW-konventionen), som var föremål för en omfattande översyn ☒ vid en konferens för parterna i STCW-konventionen, som hölls i Manila ☒ 2010 ☒ (nedan kallade Manilaändringarna) ☒. ☒ Ytterligare ☒ ändringar av STCW-konventionen antogs 2015 och 2016.
-

↓ (EU) 2019/1159 skäl 3 (anpassad)

- (4) ☒ Detta ☒ direktiv införlivar STCW-konventionen med unionsrätten. Alla medlemsstater har undertecknat STCW-konventionen och ett harmoniserat genomförande av deras internationella åtaganden bör därför uppnås genom att unionens regler om utbildning och certifiering av sjöfolk anpassas till STCW-konventionen.
-

↓ 2012/35/EU skäl 13

- (5) Unionens sjöfartssektor har sjöfartsexpertis av hög kvalitet, vilket bidrar till att förstärka dess konkurrenskraft. Kvaliteten på utbildningen för sjöfolk är viktig för denna sektors konkurrenskraft och för att attrahera unionsmedborgare, i synnerhet ungdomar, till sjöfartsyrkena.
-

↓ 2008/106/EG skäl 8 (anpassad)

- (6) Medlemsstaterna får fastställa högre normer än miniminormerna enligt STCW-konventionen och detta direktiv.
-

↓ 2008/106/EC skäl 9

- (7) Bestämmelserna i STCW-konventionen som bilagts detta direktiv, bör kompletteras med de obligatoriska bestämmelserna i del A i kod för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, (nedan kallad STCW-koden). Del B i STCW-koden innehåller rekommenderade riktlinjer i syfte att bistå parterna i STCW-konventionen och dem som arbetar med att genomföra, tillämpa eller upprätthålla bestämmelserna i den för att konventionen ska ha verkan till fullo på ett enhetligt sätt.
-

↓ (EU) 2019/1159 skäl 5

- (8) Ett av målen för den gemensamma transportpolitiken när det gäller sjötransport är att underlätta rörligheten för sjöfolk inom unionen. Sådan rörlighet bidrar bland annat till att göra unionens sjötransportssektor attraktivare för framtida generationer och därigenom undvika en situation där det europeiska sjöfartsklustret står inför brist på kompetent personal med rätt kombination av färdigheter och kompetens. Det ömsesidiga erkännandet av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna är av avgörande betydelse för att underlätta rörligheten för sjöfolk. Mot bakgrund av rätten till god förvaltning bör medlemsstaternas beslut om godkännande av certifikat om yrkeskunnande utfärdade till sjöfolk av andra medlemsstater i syfte att utfärda nationella behörighetsbevis grundas på skäl som är möjliga för den berörda sjömannen själv att verifiera.
-

↓ 2012/35/EU skäl 5 (anpassad)

- (9) Utbildning för sjöfolk bör inbegripa lämplig teoretisk och praktisk undervisning för att säkerställa att sjöfolk är kvalificerade för att uppfylla skydds- och säkerhetsnormer och kan hantera risker och nödsituationer.

↓ 2008/106/EC skäl 11 (anpassad)

- (10) Medlemsstaterna bör införa och tillämpa särskilda bestämmelser för att förhindra och straffbelägga bedrägligt beteende med anknytning till ☒ behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande ☒ samt fortsätta sina ansträngningar inom IMO för att uppnå strikta och genomförbara överenskommelser om internationell bekämpning av sådana bedrägerier.

↓ 2012/35/EU skäl 6 (anpassad)

- (11) Kvalitetsnormer och system för kvalitetsnormer bör utvecklas och genomföras, när detta är tillämpligt, med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009⁹ och andra relaterade åtgärder som antagits av medlemsstaterna.

↓ 2008/106/EC skäl 10

- (12) För att öka sjösäkerheten och bättre förhindra förorening till havs bör bestämmelser om minsta viloperiod för vaktgående personal fastställas i detta direktiv i enlighet med STCW-konventionen. Dessa bestämmelser bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 1999/63/EG¹⁰.

↓ 2012/35/EU skäl 7 (anpassad)

- (13) Arbetsmarknadens parter i Europa har kommit överens om minsta tillåtna vilotid för sjöfolk och direktiv 1999/63/EG har antagits i syfte att genomföra den överenskommelsen. Genom det direktivet ges också möjlighet att tillåta undantag från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid för sjöfolk. Möjligheten att tillåta undantag bör dock begränsas vad gäller längsta tid, frekvens och omfattning. Syftet med Manilaändringarna var bland annat att, för att förhindra uttröttnings, sätta objektiva gränser för undantagen från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid för vakthållningspersonal och sjöfolk med uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening.

↓ 2008/106/EC skäl 12 (anpassad)

- (14) För att öka säkerheten till sjöss och förebygga förlust av människoliv och förorening av havet bör kommunikationen mellan besättningsmedlemmar i fartyg som seglar i ☒ Unionens ☒ farvatten ☒ säkerställas ☒.

⁹ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning (EUT C 155, 8.7.2009, s. 1).

¹⁰ Rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) (EGT L 167, 2.7.1999, s. 33).

↓ 2008/106/EC skäl 13

- (15) Personal på passagerarfartyg, som har till uppdrag att bistå passagerare i nödsituationer, bör kunna kommunicera med passagerarna.

↓ 2008/106/EC skäl 14

- (16) Besättningsmedlemmar som tjänstgör på tankfartyg som transporterar farligt eller förorenande gods bör vara kapabla att effektivt kunna förebygga olyckor och nödsituationer. Det är av yttersta vikt att en passande kommunikationsförbindelse, som omfattar kraven i detta direktiv, upprättas mellan befälhavaren, befälen och manskapet.

↓ 2008/106/EC skäl 15 (anpassad)

- (17) Det är viktigt att säkerställa att sjöfolk med certifikat som är utfärdade av tredjeland, vilka tjänstgör ombord på ☒ Unionsfartyg ☒, har en kompetensnivå motsvarande den som krävs i STCW-konventionen. Detta direktiv bör fastställa förfaranden och gemensamma kriterier för medlemsstaternas erkännande av ☒ sjöfolks ☒ certifikat utfärdade av tredjeland, grundat på utbildnings- och certifieringskraven såsom överenskommit inom ramen för STCW-konventionen.

↓ 2008/106/EC skäl 16

- (18) För sjösäkerhetens skull bör medlemsstaterna erkänna behörighetsbevis för den utbildningsnivå som krävs endast då dessa är utfärdade av parter till STCW-konventionen, eller på dessa parters vägnar, för vilka IMO:s sjösäkerhetskommitté har fastställt att de har tillämpat och alltjämt till fullo tillämpar de normer som anges i konventionen. För att överbrygga tidsintervallet till dess att sjösäkerhetskommittén har kunnat fastställa detta, behövs ett förfarande för preliminärt erkännande av certifikat.

↓ (EU) 2019/1159 skäl 6 (anpassad)

- (19) ☒ Detta direktiv ☒ innehåller ett centraliserat system för erkännande av sjöfolks certifikat som har utfärdats av tredjeländer. I syfte att använda de tillgängliga mänskliga och finansiella resurserna ☒ effektivt ☒ bör förfarandet för erkännande av tredjeländer grunda sig på en analys av behovet av ett sådant erkännande, inbegripet men inte begränsat till en uppgift om det uppskattade antal befälhavare, befäl och radiooperatörer som har sitt ursprung i det ☒ tredjelandet ☒ och som sannolikt kommer att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg. Den analysen bör lämnas in för granskning till kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS).

↓ (EU) 2019/1159 skäl 8

- (20) För att säkerställa rätten till anständigt arbete för allt sjöfolk och för att begränsa snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden bör man inför ett framtida erkännande av tredjeländer ta hänsyn till om dessa tredjeländer har ratificerat 2006 års sjöarbetskonvention.

↓ (EU) 2019/1159 skäl 9 (anpassad)

- (21) För att ☒ säkerställa ☒ effektiviteten i det centraliserade systemet för erkännande av ☒ sjöfolks certifikat som har utfärdats av ☒ tredjeländer, bör ☒ en ny bedömning ☒ av tredjeländer som tillhandahåller ett litet antal sjöfolk till fartyg som för en medlemsstats flagg genomföras ☒ vart tionde ☒ år. Denna långa period för en ny bedömning av systemet med sådana tredjeländer bör emellertid kombineras med prioriteringskriterier som tar hänsyn till säkerhetsfrågor och balanserar behovet av effektivitet med en effektiv skyddsmekanism om kvaliteten på sjöfolkets utbildning som tillhandahålls i de berörda tredjeländerna skulle försämrats.

↓ 2008/106/EC skäl 17

- (22) När det är lämpligt bör inspektioner äga rum av sjöfartsinstitut, utbildningsprogram och kurser. Kriterier för sådan inspektion bör därför fastställas.

↓ 2008/106/EC skäl 19

- (23) Europeiska sjösäkerhetsbyrån, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002¹¹, bör bistå kommissionen i kontrollen av att medlemsstaterna uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.

↓ (EU) 2019/1159 skäl 10 (anpassad)

- (24) Information om sjöfolk från tredjeländer har blivit tillgänglig på unionsnivå genom medlemsstaternas översändande av relevant information ☒ som finns ☒ i deras nationella register om utfärdade certifikat och intyg om erkännande. Den informationen bör användas för statistik och politiskt beslutsfattande, i synnerhet för att göra det centraliserade systemet för erkännande av ☒ sjöfolks certifikat som har utfärdats av ☒ tredjeländer effektivare. På grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna bör erkännandet av tredjeländer som inte har tillhandahållit sjöfolk till fartyg som för en medlemsstats flagg under en period på minst åtta år granskas på nytt. Processen för förnyad granskning bör innefatta möjligheten att hålla inne eller återkalla erkännandet av det berörda tredjelandet. Dessutom bör den information som har lämnats av medlemsstaterna också användas för att prioritera en ny bedömning av de erkända tredjeländerna.

↓ 2008/106/EC skäl 20 (anpassad)

- (25) Varje medlemsstat är i sin egenskap av hamnmyndighet skyldig att öka säkerheten och förebyggandet av föroreningar i ☒ Unionens ☒ farvatten genom att lägga särskild vikt vid inspektion av fartyg som för flagg från ett tredjeland som inte har ratificerat STCW-konventionen och därmed säkerställa att fartyg som för flagg från tredjeland inte behandlas gynnsammare.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

- (26) De bestämmelser om erkännande av yrkeskvalifikationer som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG¹² ☒ var ☒ inte tillämpliga ☒ med avseende på ☒ erkännande av sjöfolks certifikat enligt direktiv 2008/106/EG. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG¹³ reglerade det ömsesidiga erkännandet av ☒ sjöfolks ☒ certifikat utfärdade av medlemsstaterna. De definitioner av sjöfolks certifikat som det hänvisas till i direktiv 2005/45/EG ☒ blev ☒ emellertid obsoleta efter 2010 års ändringar av STCW-konventionen. Därför bör systemet för ömsesidigt erkännande av ☒ sjöfolks ☒ certifikat utfärdade av medlemsstaterna ☒ regleras så att det återspeglar ☒ de internationella ändringarna. Dessutom bör de läkarintyg för sjöfolk som utfärdats under överseende av medlemsstaterna också tas med i systemet för ömsesidigt erkännande. För att undvika tvetydighet och risken för bristande överensstämmelse mellan direktiven 2005/45/EG och ☒ detta direktiv ☒ bör det ömsesidiga erkännandet av ☒ sjöfolks ☒ certifikat regleras enbart genom ☒ detta ☒ direktiv. För att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna bör det dessutom införas ett elektroniskt system för presentation av behörighetsbevis för sjöfolk när de relevanta ändringarna av STCW-konventionen har antagits.

- (27) Digitaliseringen av uppgifter är en naturlig del av den tekniska utvecklingen när det gäller datainsamling och dataöverföring, och syftar till att bidra till kostnadsbesparingar och en effektiv användning av mänskliga resurser. Kommissionen bör överväga åtgärder för att förbättra hamnstatskontrollens effektivitet, bland annat en utvärdering av genomförbarheten och mervärdet i att inrätta och förvalta en central databas över certifikat för sjöfolk som skulle vara sammankopplad med den inspektionsdatabas som avses i artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG¹⁴, och till vilken alla medlemsstater ☒ skulle ☒ vara anslutna. Den centrala databasen bör innehålla all den information som anges i bilaga III till ☒ detta ☒ direktiv om behörighetsbevis och intyg om erkännande av certifikat om yrkeskunnande utfärdade i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen.

- (28) I syfte att ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå och för att göra det möjligt att snabbt anpassa unionens bestämmelser till denna utveckling bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på införande av ändringar av STCW-konventionen och del A i STCW-koden genom uppdatering av de tekniska kraven för utbildning och certifiering av sjöfolk och genom att anpassa alla relevanta bestämmelser i ☒ detta ☒ direktiv när det gäller de digitala certifikaten för sjöfolk. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna och om ändring av direktiv 2001/25/EG (EUT L 255, 30.9.2005, s. 160).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).

samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹⁵. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

↓ (EU) 2019/1159 skäl 12 (anpassad)

- (29) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv om erkännande av tredjeländer ☒ samt när det gäller de statistiska uppgifter om sjöfolk som medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen ☒, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁶.

↓ 2012/35/EU skäl 21 (anpassad)

- (30) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att anpassa unionens regler till internationella regler om utbildning och certifiering av sjöfolk, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna ☒ utan snarare, ☒ på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

↓ 2008/106/EC skäl 26 (anpassad)

- (31) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de ☒ tidsfrister ☒ för införlivande ☒ med ☒ nationell ☒ rätt av direktiven ☒ som anges i bilaga IV, del B.

↓ 2008/106/EG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

↓ 2008/106/EG (anpassad)
→₁ 2012/35/EU artikel 1.1 a
→₂ 2012/35/EU artikel 1.1 b
→₃ 2012/35/EU artikel 1.1 d
→₄ 2012/35/EU artikel 1.1 e

Artikel 1

Definitioner

I detta direktiv ☒ gäller följande definitioner: ☒

¹⁵ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

1. befälhavare: den person som utövar befälet på ett fartyg,
2. befäl: en medlem av besättningen, annan än befälhavaren, angiven som befäl genom nationell lag eller nationella regler eller, om så inte är angivet, genom kollektivavtal eller sedvänja,
3. däcksbefäl: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel II i bilaga I,
4. överstyrman: befälsperson som står närmast befälhavaren i rang och på vilken befälet över fartyget ankommer i händelse av att befälhavaren blir oförmögen att fullgöra sina åligganden,
5. maskinbefäl: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i bilaga I,
6. maskinchef: den främste av maskinbefälet, ansvarig för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget,
7. förste maskinist: det maskinbefäl som är i rang närmast maskinchefen, och på vilken ansvaret för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget ankommer i händelse av att maskinchefen blir oförmögen att fullgöra sina åligganden,
8. maskinbefälsassistent: en person som är under utbildning för att bli maskinbefäl och är angiven som maskinbefälsassistent genom nationell lag eller nationella regler,
9. radiooperatör: en person som innehar vederbörligt certifikat utfärdat eller erkänt av de behöriga myndigheterna i enlighet med radioreglementets bestämmelser,
10. manskap: en medlem av fartygets besättning, annan än befälhavaren eller ett befäl,
11. havsgående fartyg: ett fartyg, annat än sådant som används uteslutande i inlandsfarvatten eller i farvatten inom eller i omedelbar närhet av skyddade farvatten eller områden för vilka hamnbestämmelserna är tillämpliga,
12. fartyg som för en medlemsstats flagg: ett fartyg som är registrerat i en medlemsstat och för denna medlemsstats flagg i enlighet med dess lagstiftning; ett fartyg som inte motsvarar denna definition jämföras med fartyg som för tredjelands flagg,
13. kustnära resor: resor i närheten av en medlemsstat enligt denna medlemsstats definition,
14. maskineffekt: den totala maximala kontinuerligt uppmätta effekten i kilowatt hos fartygets hela huvudframdrivningsmaskineri, som anges i fartygets registreringscertifikat eller i annat officiellt dokument,
15. oljetankfartyg: ett fartyg konstruerat och använt för transport av petroleum och petroleumprodukter i bulk,
16. kemikalietankfartyg: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon flytande produkt som är förtecknad i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code (kemikaliebulkkoden), i gällande version,
17. gastankfartyg: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon kondenserad gas eller annan produkt som är förtecknad i kapitel 19 i International Gas Carrier Code (gasbulkkoden), i gällande version,
- ➔₁ 18. radioreglemente: det radioreglemente som bifogas till, eller anses vara bifogat till, den internationella telekommunikationskonventionen, i dess ändrade lydelse, ⬅
- ➔₁ 19. passagerarfartyg: ett fartyg såsom det definieras i ☒ Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) ☒ internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss av år 1974 (Solas 74), i dess ändrade lydelse, ⬅

20. fiskefartyg: ett fartyg som används för att fånga fisk eller andra levande tillgångar ur havet,
21. STCW-konventionen: IMOs ☒ internationella ☒ konvention av år 1978 om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, i den utsträckning den är tillämplig på de ifrågavarande ärendena, med hänsyn tagen till övergångsbestämmelserna i artikel VII och regel I/15 i konventionen, och inbegripet, i förekommande fall, de tillämpliga bestämmelserna i STCW-koden, alla tillämpade i gällande version,
22. radiokommunikationsuppgifter: inbegriper, i tillämpliga delar, vakthållning samt tekniskt underhåll och reparationer utförda i enlighet med radioreglementet, Solas 74 och, enligt varje enskild medlemsstats beslut, tillämpliga rekommendationer från IMO, i gällande version,
23. roropassagerarfartyg: ett passagerarfartyg med rorolastutrymmen eller utrymmen för särskilda lastkategorier såsom de definieras i Solas 74, i gällande version,
- ₂ 24. STCW-koden: koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning sådan den antogs genom resolution 2 av 1995 års konferens för parterna i STCW-konventionen, i dess uppdaterade lydelse, ←
25. funktion: en uppsättning uppdrag, arbetsuppgifter och ansvar i samband med dessa, såsom de specificeras i STCW-koden, och som är nödvändiga för fartygets drift, för säkerheten för människoliv till sjöss eller för skyddet av den marina miljön,
26. företag: fartygets ägare eller någon annan organisation eller person, såsom redaren eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som därvid gått med på att överta de skyldigheter och det ansvar som åligger företaget genom detta direktiv,
- ₃ 27. sjötjänstgöring: tjänstgöring ombord på ett fartyg, vilken är av betydelse för utfärdande eller förnyelse av ett behörighetsbevis, ett certifikat om yrkeskunnande eller andra kvalifikationer, ←
28. godkänd: godkänd av en medlemsstat i enlighet med det här direktivet,
29. tredjeland: land som inte är en medlemsstat,
30. månad: en kalendermånad eller 30 dagar som utgörs av perioder som är kortare än en månad,
- ₄ 31. GMDSS-radiooperatör: en person som är kvalificerad enligt kapitel IV i bilaga I, ←
- ₄ 32. ISPS-koden: Internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar som den 12 december 2002 antogs genom resolution 2 av konferensen mellan de fördragsslutande regeringarna till Solas 74, i dess uppdaterade lydelse, ←
- ₄ 33. fartygets skyddschef: den person ombord på fartyget som är ansvarig inför befälhavaren och utsedd av företaget som ansvarig för fartygets sjöfartsskydd, inbegripet för införande och upprätthållande av fartygets skyddsplan och för samarbetet med företagens skyddschef och hamnanläggningens skyddschef, ←
- ₄ 34. sjöfartsskyddsuppgifter: omfattar alla sjöfartsskyddsuppgifter och funktioner ombord på fartyg enligt definitionen i kapitel XI/2 i Solas 74, i dess ändrade lydelse och i ISPS-koden, ←
- ₄ 35. behörighetsbevis: ett certifikat som har utfärdats och erkänts för befälhavare, befäl och radiooperatörer inom det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) i enlighet med kapitel II, III, IV ☒ , V ☒ eller VII i bilaga I och som berättigar den lagliga

innehavaren att tjänstgöra i den befattning och utföra de uppgifter som hör till den ansvarsnivå som specificeras däri, ←

- ₄ 36. certifikat om yrkeskunnande: ett annat certifikat än behörighetsbevis, utfärdat till en sjöman med uppgift om att relevanta krav på utbildning, kompetens eller sjötjänstgöring i detta direktiv har uppfyllts, ←
- ₄ 37. skriftligt intyg: dokumentation, annan än ett behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande, som används för att fastställa att de relevanta kraven i detta direktiv har uppfyllts, ←
- ₄ 38. artygseltekniker: ett befäl med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I, ←
- ₄ 39. matros: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel II i bilaga I, ←
- ₄ 40. motorman: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I, ←
- ₄ 41. fartygselektriker: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I, ←

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.1

- 42. värdmedlemsstat: den medlemsstat i vilken sjöfolk anhåller om godtagande eller erkännande av sina behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande eller skriftliga intyg,
- 43. IGF-koden: den internationella säkerhetskoden för fartyg som använder gaser eller andra bränslen med låg flampunkt, enligt definitionen i Solas 74-regel II-1/2.29,
- 44. polarkoden: den internationella koden för fartyg som trafikerar polarvatten, enligt definitionen i Solas 74-regel XIV/1.1,
- 45. polarvatten: arktiska vatten och/eller Antarktisområdet, enligt definitionen i Solas 74-regel XIV/1.2, XIV/1.3 och XIV/1.4.

↓ 2008/106/EG

Artikel 2

Tillämpningsområde

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.2 a
(anpassad)

1. Detta direktiv är tillämpligt på sjöfolk som ☒ avses ☒ i detta direktiv och som tjänstgör på havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg, med undantag för

↓ 2008/106/EG

- a) örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller drivs av en medlemsstat och som endast nyttjas för statliga uppdrag som inte är kommersiella,
- b) fiskefartyg,
- c) lustjakter som inte nyttjas i förvärvssyfte,
- d) träfartyg av enkel utformning.

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.2 b

2. Artikel 6 är tillämplig på sjöfolk, oavsett deras nationalitet, som innehar ett certifikat utfärdat av en medlemsstat.

↓ 2008/106/EG

Artikel 3

Utbildning och certifiering

↓ 2012/35/EU artikel 1.2 (anpassad)

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som tjänstgör på sådant fartyg som avses i artikel 2 utbildas minst i enlighet med kraven i STCW-konventionen enligt bilaga I till detta direktiv samt innehar certifikat ☒ enligt definitionerna i ☒ artikel 1.35 och 1.36, och/eller skriftligt intyg enligt definitionen i artikel 1.37.

↓ 2008/106/EG

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de besättningsmedlemmar som är skyldiga att inneha certifikat enligt bestämmelserna i regel III/10.4 i Solas 74 är utbildade och certifierade i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 4

↓ 2012/35/EU artikel 1.4 a

Behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande

↓ 2012/35/EU artikel 1.4 b

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande utfärdas endast till kandidater som uppfyller kraven i denna artikel.

↓ 2008/106/EG

2. Certifikat för befälhavare, befäl och radiooperatörer ska erkännas av medlemsstaten i enlighet med denna artikel.

↓ 2012/35/EU artikel 1.4 c

3. Behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande ska utfärdas i enlighet med regel I/2.3 i bilagan till STCW-konventionen.

↓ 2012/35/EU artikel 1.4 d

4. Behörighetsbevis ska utfärdas endast av medlemsstaterna, efter kontroll av alla nödvändiga skriftliga intygs äkthet och giltighet och i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

↓ 2008/106/EG

5. När det gäller radiooperatörer får medlemsstater

- a) i examinationen för utfärdande av certifikat enligt radioreglementet inkludera de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna, eller
- b) utfärda ett separat certifikat av vilket framgår att innehavaren har de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna.

6. En medlemsstat kan såsom anges i avsnitt A-I/2 i STCW-koden besluta att införliva intyget om erkännande i formuläret för de certifikat som utfärdas. Om så sker ska formuläret i avsnitt A-I/2 punkt 1 användas. Om utfärdandet sker på annat sätt, ska det formulär för intyg om erkännande användas som finns angivet i punkt 2 i det avsnittet. Intyg om erkännande ska utfärdas i enlighet med artikel VI.2 i STCW-konventionen.

↓ 2012/35/EU artikel 1.4 e (anpassad)

Intyg om erkännande av ☒ utfärdande ☒ av ett behörighetsbevis och intyg om erkännande av ett certifikat om yrkeskunnande till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I ska endast utfärdas om alla krav i STCW-konventionen och detta direktiv har uppfyllts.

↓ 2012/35/EU artikel 1.4 f (anpassad)

7. En medlemsstat som erkänner ett behörighetsbevis eller ett certifikat om yrkeskunnande, som har utfärdats till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilagan till STCW-konventionen enligt förfarandet i artikel 20.2 i detta direktiv ska intyga detta erkännande ☒ av ☒ certifikatet endast efter kontroll av certifikatets äkthet och giltighet. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i punkt 3 i avsnitt A-I/2 i STCW-koden.

8. De intyg om erkännande som avses i punkterna 6 och 7

- a) kan utfärdas som separata dokument,
- b) ska utfärdas endast av medlemsstater,
- c) ska vart och ett tilldelas ett unikt nummer, med undantag för intyg om erkännande av ett behörighetsbevis, som får tilldelas samma nummer som det ifrågavarande behörighetsbeviset, förutsatt att detta nummer är unikt,
- d) ska vart och ett upphöra att gälla så snart det erkända behörighetsbeviset eller certifikatet om yrkeskunnande ☒ utfärdat ☒ till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilagan till STCW-konventionen upphör att gälla eller dras in, upphävs eller återkallas av medlemsstaten eller av det tredjeland som utfärdade det, och under alla omständigheter senast fem år efter dagen för utfärdande.

↓ 2008/106/EG

9. Den befattning som innehavaren av certifikatet är berättigad att tjänstgöra i ska anges i intyget om erkännande med samma termer som används i medlemsstatens tillämpliga bestämmelser om säker bemanning.

10. Medlemsstaterna kan använda ett formulär som skiljer sig från det som fastställs i avsnitt A-I/2 i STCW-koden förutsatt att, såsom ett minimum, den föreskrivna informationen ges med latinskt alfabet och arabiska siffror, med hänsyn till de variationer som tillåts enligt avsnitt A-I/2.

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.3 a

11. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 20.7, ska alla certifikat som krävs enligt detta direktiv finnas tillgängliga i original ombord på det fartyg på vilket innehavaren tjänstgör, i pappersformat eller i digitalt format, och certifikatens äkthet och giltighet ska kunna kontrolleras i enlighet med det förfarande som avses i punkt 13 b i den här artikeln.

↓ 2012/35/EU artikel 1.4 g

12. De som ansöker om certifiering ska lägga fram tillfredsställande bevis på

- a) sin identitet,
- b) att deras ålder inte underskrider den som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som ansökan gäller,
- c) att de uppfyller de hälsokrav som anges i avsnitt A-I/9 i STCW-koden,
- d) att de fullgjort den sjötjänstgöring och annan tillhörande obligatorisk utbildning som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som ansökan gäller,
- e) att de uppfyller de kompetensnormer som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för de befattningar, funktioner och nivåer som ska framgå av behörighetsbevisets intyg om erkännande.

Denna punkt ska inte gälla erkännande av intyg om erkännande enligt regel I/10 i STCW-konventionen.

13. Varje medlemsstat ska åta sig att

- a) föra register över alla de behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande för befälhavare och befäl samt, i förekommande fall, manskap, som har utfärdats, upphört att gälla, förnyats, upphävts, återkallats eller rapporterats försvunna eller förstörda samt över utfärdade dispenser,
- b) tillhandahålla information om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser till andra medlemsstater eller andra parter i STCW-konventionen och till företag som begär bekräftelse på äktheten och giltigheten hos behörighetsbevis och/eller certifikat som har utfärdats till befälhavare och befäl i enlighet med bestämmelserna i reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I och som tillställts dem av sjöfolk som anhåller om erkännande i enlighet med regel I/10 i STCW-konventionen eller om anställning på fartyg.

14. När de relevanta ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden med avseende på digitala certifikat för sjöfolk träder i kraft ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 i syfte att ändra detta direktiv genom att anpassa alla dess relevanta bestämmelser till ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden, för att digitalisera sjöfolkets certifikat och intyg om erkännande.

Artikel 5

Information till kommissionen

Vid tillämpning av artiklarna 21.8 och 22.2 och uteslutande för användning av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande och för statistiska ändamål, ska medlemsstaterna årligen till kommissionen lämna den information som förtecknas i bilaga III till detta direktiv om behörighetsbevis och intyg om erkännande av behörighetsbevis. De får också på frivillig basis tillhandahålla information om de certifikat om yrkeskunnande som utfärdats till manskap i enlighet med kapitlen II, III och VII i bilagan till STCW-konventionen, såsom den information som anges i bilaga III till detta direktiv.

Artikel 6

Ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstater

1. Varje medlemsstat ska godta certifikat om yrkeskunnande och skriftliga intyg som utfärdats i en annan medlemsstat, eller under dess ledning, i pappersformat eller i digitalt format, för att göra det möjligt för sjöfolk att tjänstgöra ombord på fartyg som för dess flagg.
2. Varje medlemsstat ska erkänna de behörighetsbevis som utfärdats av en annan medlemsstat eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade av en annan medlemsstat till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I till detta direktiv, genom att intyga sitt erkännande av dessa bevis eller certifikat. Intyget om erkännande ska begränsas till de befattningar, funktioner och kompetensnivåer eller yrkeskunnande som anges däri. Intyget ska utfärdas endast om alla krav i STCW-konventionen har efterlevts i enlighet med regel I/2 punkt 7 i STCW-konventionen. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i avsnitt A-I/2 punkt 3 i STCW-koden.
3. Varje medlemsstat ska, för att tillåta sjöfolk att tjänstgöra ombord på fartyg som för dess flagg, godta läkarintyg som utfärdats under överseende av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 12.
4. Världmedlemsstaterna ska säkerställa att de beslut som avses i punkterna 1, 2 och 3 utfärdas inom en rimlig tidsperiod. Världmedlemsstaterna ska även säkerställa att sjöfolk har rätt att överklaga varje vägran att erkänna eller godta ett giltigt certifikat eller avsaknaden av svar, i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden, och att sjöfolk får lämplig rådgivning och hjälp vad gäller sådana överklaganden i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i den här artikeln får världmedlemsstatens behöriga myndigheter fastställa ytterligare begränsningar av befattningar, funktioner och

kompetens- eller yrkeskunnandenivåer när det gäller kustnära resor enligt artikel 8 eller alternativa certifikat utfärdade i enlighet med regel VII/1 i bilaga I.

6. Utan att det påverkar punkt 2 får en värdmedlemsstat, om det är nödvändigt, tillåta en ombordanställd att tjänstgöra för en tid av högst tre månader på ett fartyg som för dess flagg, medan den ombordanställda innehar ett vederbörligt och giltigt certifikat utfärdat och intygat av en annan medlemsstat, men som ännu inte erkänts genom intyg av den berörda värdmedlemsstaten.

Skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till de behöriga myndigheterna ska vara lättåtkomligt.

7. Värdmedlemsstaten ska säkerställa att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjörättsliga lagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.

↓ 2008/106/EG

Artikel 7

Utbildningsfordringar

Den utbildning som krävs enligt artikel 3 ska utformas så att den anpassas i förhållande till de teoretiska och praktiska kunskaper som krävs enligt bilaga I, särskilt vad gäller användning av livräddnings- och brandsläckningsredskap, och godkännas av den behöriga myndighet eller det behöriga organ som utpekats av varje enskild medlemsstat.

Artikel 8

Principer för kustnära resor

1. När medlemsstaterna definierar kustnära resor ska de inte, beträffande utbildning, erfarenhet eller certifiering på det sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra en annan medlemsstats flagg eller annan part i STCW-konventionen och som används på sådana resor, ställa krav som är strängare än för sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra deras egen flagg. I inget fall ska en medlemsstat ställa krav beträffande sjöfolk som tjänstgör på fartyg som för en annan medlemsstats flagg eller annan part i STCW-konventionen, vilka krav går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor.

↓ 2012/35/EU artikel 1.6 a (anpassad)

2. En medlemsstat ☒ som ☒, för fartyg som tilldelats rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i STCW-konventionen, ☒ inkluderar ☒ resor utanför kusten till andra medlemsstater eller till parter i STCW-konventionen inom gränserna för vad de definierar som kustnära, ☒ ska ☒ sluta en överenskommelse med de berörda medlemsstaterna eller parterna med uppgift om de berörda handelsområdena och andra relevanta bestämmelser.

↓ 2008/106/EG

3. Med avseende på fartyg med rätt att föra en medlemsstats flagg som regelbundet används på kustnära resor utanför kusten till en annan medlemsstat eller annan part i STCW-konventionen, ska den medlemsstat vars flagg fartyget är berättigat att föra föreskriva krav på utbildning, erfarenhet och certifiering för sjöfolk som tjänstgör på sådana fartyg som är åtminstone likvärdiga med motsvarande krav i den medlemsstat eller den part i STCW-konventionen utanför vars kust fartyget

används, förutsatt att de inte går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor. Sjöfolk som tjänstgör på fartyg som utsträcker sina resor utöver vad som definieras som kustnära resa av en medlemsstat och går in på vatten som inte täcks av denna definition ska uppfylla de tillämpliga kraven i detta direktiv.

4. En medlemsstat kan ge ett fartyg som har rätt att föra dess flagg rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i detta direktiv när det regelbundet används på kustnära resor, så som de definieras av medlemsstaten, utanför kusten till en stat som inte är part i STCW-konventionen.

↓ 2012/35/EU artikel 1.6 b

5. Behörighetsbevis för sjöfolk som utfärdats av en medlemsstat eller en part i STCW-konventionen för dess definierade gränser för kustnära resa kan godtas av andra medlemsstater inom deras fastställda gränser för kustnära resa, under förutsättning att de berörda medlemsstaterna eller parterna sluter en överenskommelse där uppgifter om de berörda handelsområdena och andra relevanta förhållanden anges.

6. Medlemsstater som definierar kustnära resor, i enlighet med kraven i denna artikel, ska

- a) uppfylla de principer för kustnära resor som anges i avsnitt A-I/3 i STCW-koden,
- b) infoga gränserna för kustnära resor i de intyg om erkännande som utfärdas i enlighet med artikel 4.

↓ 2008/106/EG

7. Medlemsstaterna ska, när de beslutar om definitionen av kustnära resor och de villkor för utbildning som gäller för dessa i enlighet med kraven i punkterna 1, 3 och 4, underrätta kommissionen om detaljerna i de bestämmelser som de antagit.

Artikel 9

Förhindrande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet

↓ 2012/35/EU artikel 1.7

1. Medlemsstaterna ska vidta och tillämpa lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper utfärdade certifikat och intyg om erkännande, och ska införa påföljder som ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

↓ 2008/106/EG

2. Medlemsstaterna ska utse de nationella behöriga myndigheter som ska ansvara för att uppdaga och bekämpa bedrägerier och annan olaglig verksamhet samt utbyta information med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och i tredjeländer avseende certifiering av sjöfolk.

Medlemsstaterna ska genast underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter.

Medlemsstaterna ska också genast underrätta de tredjeländer med vilka de slutit en överenskommelse i enlighet med regel I/10, punkt 1.2, i STCW-konventionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter.

3. På begäran av en värdmedlemsstat ska behöriga myndigheter i en annan medlemsstat skriftligen styrka huruvida certifikat för sjöfolk, motsvarande intyg om erkännande eller andra skriftliga bevis på genomgången utbildning som utfärdats i den medlemsstaten är äkta eller inte.

Artikel 10

Påföljder eller disciplinära åtgärder

↓ 2012/35/EU artikel 1.8 a

1. Medlemsstaterna ska införa processer och förfaranden för opartisk utredning av alla typer av inkompetens, handlingar, underlåtelser eller äventyranden av säkerheten som har rapporterats, vilka kan innebära ett direkt hot mot säkerheten för liv eller egendom till sjöss eller mot den marina miljön, och vilka läggs till last innehavare av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande eller intyg om erkännande utfärdade av den medlemsstaten i anslutning till innehavarens utförande av arbetsuppgifter inom ramen för innehavarens behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande, och för återkallande, indragande och upphävande av sådana behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande med anledning av ovanstående och för att förhindra bedrägeri.

2. Medlemsstaterna ska vidta och tillämpa lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper utfärdade behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande.

↓ 2008/106/EG

→₁ 2012/35/EU artikel 1.8 b

3. →₁ Påföljder eller disciplinära åtgärder ska föreskrivas och genomdrivas i följande fall: ←

- a) Ett företag eller en befälhavare har anställt en person som inte innehar ett certifikat som krävs enligt detta direktiv.
- b) En befälhavare har tillåtit att en funktion eller tjänstgöring i någon befattning, som enligt detta direktiv ska utföras av en person som innehar ett vederbörligt certifikat, utförs av en person som inte innehar det föreskrivna certifikatet, en giltig dispens eller dokumentation som föreskrivs i artikel 20.7.
- c) En person har genom bedrägeri eller förfalskade dokument erhållit ett uppdrag att utföra en funktion eller tjänstgöra i en befattning som enligt detta direktiv ska utföras eller fullgöras av en person som innehar certifikat eller dispens.

4. Medlemsstater inom vars jurisdiktion det finns ett företag eller en person, som på klara och tydliga grunder antas ha varit ansvarig för, eller ha kännedom om, något fall där det är uppenbart att detta direktiv inte har följts på det sätt som anges i punkt 3, ska samarbeta med annan medlemsstat eller annan part i STCW-konventionen som meddelat dem sin avsikt att vidta rättsliga åtgärder inom sin jurisdiktion.

Artikel 11

Kvalitetsnormer

1. Varje medlemsstat ska säkerställa följande:

↓ 2012/35/EU artikel 1.9 a

- a) All verksamhet rörande utbildning, kompetensbedömning, certifiering, inklusive läkarintyg, intyg om erkännande och förnyad giltighet, som utförs av icke-statliga organ eller dem underställda enheter, ska kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de fastslagna målen uppnås, inbegripet dem som gäller lärares och bedömares kvalifikationer och erfarenhet, i enlighet med avsnitt A-I/8 i STCW-koden.
- b) I de fall statliga organ eller enheter utför sådan verksamhet ska det finnas ett system för kvalitetsnormer i enlighet med avsnitt A-I/8 i STCW-koden.
- c) Målen för utbildningen och de därmed sammanhängande kompetensnormer som ska uppnås ska vara klart och tydligt definierade och de nivåer för kunskaper, förståelse och skicklighet som är adekvata för de examinationer och bedömningar som krävs i STCW-konventionen ska fastställas.

↓ 2008/106/EG

- d) Kvalitetsnormernas tillämpningsområde ska dessutom omfatta förvaltningen av certifieringssystemet, samtliga kurser och utbildningsprogram, examinationer och bedömningar utförda av eller under uppsikt av varje medlemsstat samt de kvalifikationer och erfarenheter som krävs av lärare och bedömare, med hänsyn tagen till de principer, system, kontroller och interna kvalitetssäkringsförfaranden som har upprättats för att säkerställa att de angivna målen uppnås.

Målen och de därmed sammanhängande kvalitetsnormerna som avses i första stycket punkt c kan bestämmas särskilt för olika kurser och utbildningsprogram och ska omfatta förvaltningen av certifieringssystemet.

2. Medlemsstaterna ska även säkerställa att en oberoende utvärdering av verksamheten för erhållande och värdering av kunskap, förståelse, skicklighet och kompetens, och av förvaltningen av certifieringssystemet, utförs med högst fem års mellanrum av behöriga personer, som inte själva är engagerade i den berörda verksamheten, för att kontrollera att

- a) alla interna lednings-, övervaknings- och uppföljningsåtgärder överensstämmer med planerade arrangemang och dokumenterade förfaranden samt effektivt säkerställer att de fastställda målen uppnås,
- b) resultaten av varje oberoende utvärdering dokumenteras och att de ansvariga för det utvärderade området görs uppmärksamma på dem,
- c) åtgärder vidtas i rätt tid för att rätta till bristfälligheter,

↓ 2012/35/EU artikel 1.9 b

- d) alla tillämpliga bestämmelser i STCW-konventionen och -koden, inbegripet ändringar, ska omfattas av systemet för kvalitetsnormer. Medlemsstaterna får också låta detta system omfatta andra tillämpliga bestämmelser i detta direktiv.

↓ 2012/35/EU artikel 1.9 c (anpassad)

3. En rapport om varje utvärdering som gjorts enligt punkt 2 ☒ i denna artikel ☒ ska överlämnas till kommissionen av den berörda medlemsstaten, i enlighet med det format som anges i avsnitt A-I/7 i STCW-koden, inom sex månader från dagen för utvärderingen.

↓ 2012/35/EU artikel 1.10 (anpassad)

Artikel 12

Hälsokrav

1. Varje medlemsstat ska införa normer för hälsokrav för sjöfolk och förfaranden för utfärdande av ett läkarintyg i enlighet med denna artikel och avsnitt A-I/9 i STCW-koden, i förekommande fall med beaktande av avsnitt B-I/9 i STCW-koden.
 2. Varje medlemsstat ska säkerställa att de som ansvarar för att bedöma sjöfolks hälsa är läkare som medlemsstaten har erkänt för läkarundersökning av sjöfolk, i enlighet med avsnitt A-I/9 i STCW-koden.
 3. Sjöfolk som innehar behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som utfärdats enligt bestämmelserna i STCW-konventionen och som tjänstgör till sjöss, ska också inneha ett giltigt läkarintyg utfärdat i enlighet med denna artikel och avsnitt A-I/9 i STCW-koden.
 4. Den som ansöker om läkarintyg ska
 - a) ha fyllt 16 år,
 - b) uppvisa tillfredsställande bevis på sin identitet,
 - c) uppfylla de normer för hälsokrav som fastställts av den berörda medlemsstaten.
 5. Läkarintyg ska vara giltiga i högst två år såvida sjömannen inte är under 18 år, i vilket fall giltighetsperioden är högst ett år.
 6. Om giltighetstiden för ett läkarintyg går ut under en resa, ska regel I/9 i bilagan till STCW-konventionen gälla.
 7. I brådskande fall kan en medlemsstat tillåta att sjöfolk arbetar utan giltigt läkarintyg. I sådana fall ska regel I/9 i bilagan till STCW-konventionen gälla.
-

↓ 2008/106/EG

Artikel 13

↓ 2012/35/EU artikel 1.11 a

Förnyelse av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.6 a

1. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör som innehar ett certifikat utfärdat eller erkänt enligt något kapitel i bilaga I, utom regel V/3 i kapitel V eller kapitel VI, och som tjänstgör till sjöss eller

avser att återgå till sjöss efter en period i land, ska för att fortsättningsvis vara behöriga för sjötjänstgöring med mellanrum på högst fem år

- a) uppfylla de hälsokrav som föreskrivs i artikel 12,
- b) påvisa fortsatt yrkeskompetens i enlighet med avsnitt A-I/11 i STCW-koden.

↓ 2008/106/EG

2. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör ska, för fortsatt tjänstgöring till sjöss ombord på fartyg för vilka det finns internationella överenskommelser om krav på specialutbildning, framgångsrikt genomgå godkänd relevant utbildning.

↓ 2012/35/EU artikel 1.11 b

3. För fortsatt sjötjänstgöring på tankfartyg, ska varje befälhavare och befäl uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel och åläggas att, med intervall som inte får överstiga fem år, påvisa fortsatt yrkeskompetens för tankfartyg i enlighet med avsnitt A-I/11, punkt 3, i STCW-koden.

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.6 b

4. Varje befälhavare eller befäl ska, för fortsatt sjötjänstgöring ombord på fartyg som trafikerar polarvatten, uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel och ska åläggas att, med mellanrum som inte får överstiga fem år, påvisa fortsatt yrkeskompetens för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med avsnitt A-I/11, punkt 4, i STCW-koden.

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.6 c
(anpassad)

5. Varje medlemsstat ska jämföra de kompetensnormer som den har föreskrivit för dem som ansökte om behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade fram till och med den 1 januari 2017 med de kompetensnormer som anges för relevant behörighetsbevis och/eller ☒ certifikat om ☐ yrkeskunnande i del A i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva av dessa innehavare av behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande att de ska genomgå lämplig repetitionsutbildning och fortbildning eller bedömning.

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.6 d
(anpassad)

6. ☒ Varje medlemsstat ☐ ska jämföra de kompetensnormer som krävs för personer som tjänstgör på gasdrivna fartyg före den 1 januari 2017 med kompetensnormerna i avsnitt A-V/3 i STCW-koden, och bedöma om dessa personer behöver uppdatera sina kvalifikationer.

↓ 2008/106/EG

7. Varje medlemsstat ska, i samråd med dem som berörs, utarbeta eller främja utarbetandet av en struktur för repetitions- och fortbildningskurser såsom föreskrivs i avsnitt A-I/11 i STCW-koden.

8. I syfte att uppdatera befälhavares, befäls och radiooperatörers kunskaper ska varje medlemsstat säkerställa att texterna till aktuella förändringar i nationella och internationella regler om säkerheten för människoliv till sjöss, sjöfartsskydd och skyddet av den marina miljön görs tillgängliga för fartyg med rätt att föra deras flagg, varvid ☒ kraven i ☐ artiklarna 15.3 b och 19 ska ☒ uppfyllas ☐.

Artikel 14

Användning av simulatorer

De prestationsnormer och andra bestämmelser som anges i avsnitt A-I/12 i STCW-koden och sådana andra krav som föreskrivs i del A i STCW-koden för alla berörda certifikat ska uppfyllas med avseende på

- a) all obligatorisk simulatorbaserad utbildning,
- b) all kompetensbedömning som krävs i del A i STCW-koden och som genomförs med hjälp av simulator,
- c) alla prov som genomförs med hjälp av simulator och som avser att påvisa bibehållen färdighet enligt del A i STCW-koden.

Artikel 15

Företagens ansvar

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med punkterna 2 och 3, hålla företagen ansvariga för mönstring av sjöfolk för tjänstgöring på deras fartyg i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, och ska av varje sådant företag kräva att det tillser att

- a) allt sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg innehar ett vederbörande certifikat i enlighet med direktivets bestämmelser, fastställda av medlemsstaten,
- b) dess fartyg är bemannade i överensstämmelse med medlemsstatens tillämpliga bestämmelser för säker bemanning,
- c) dokumentation och uppgifter rörande allt sjöfolk med anställning på dess fartyg upprätthålls och finns lättillgängliga, och inbegriper, utan att vara begränsade till det, dokumentation och uppgifter om de anställdas erfarenhet, utbildning, hälsotillstånd och kompetens för sina tilldelade arbetsuppgifter,
- d) sjöfolk som mönstras på dess fartyg görs förtrogna med sina särskilda uppgifter och med fartygets alla anordningar och anläggningar, all utrustning och alla förfaranden och fartygsspecifika egenskaper som är av betydelse för deras vanliga arbetsuppgifter eller i nödsituationer,
- e) fartygets besättning effektivt kan samordna sina aktiviteter i en nödsituation och när den utför uppgifter som är väsentliga för säkerheten eller för att förhindra eller minska föroreningar,

↓ 2012/35/EU artikel 1.13 a

- f) sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg har genomgått repetitionsutbildning och fortbildning i enlighet med STCW-konventionen,
 - g) det ombord på dess fartyg alltid ska förekomma effektiv muntlig kommunikation i enlighet med regel 14.3 och 14.4 i kapitel V i Solas 74 i dess ändrade lydelse.
-

↓ 2008/106/EG (anpassad)

2. Företag, befälhavare och besättningsmedlemmar har alla ansvar för att säkerställa att de skyldigheter som föreskrivs i denna artikel sätts i kraft till fullo och att sådana andra åtgärder som kan vara nödvändiga vidtas för att tillse att varje besättningsmedlem på ett kunnigt och initierat sätt kan bidra till fartygets säkra drift.

3. Företaget ska förse befälhavaren på fartyg på vilka detta direktiv är tillämpligt med skriftliga instruktioner om de riktlinjer och förfaranden som ska följas för att säkerställa att alla ombordanställda som är nypåmönstrade på fartyget ges tillräckliga möjligheter att i förväg göra sig bekanta med utrustningen ombord, driftsförfarandena och de andra arrangemang som är nödvändiga för att de på ett riktigt sätt ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Sådana riktlinjer och förfaranden ska omfatta

- a) en rimlig tidsperiod inom vilken de nypåmönstrade har möjlighet att göra sig bekanta med
 - i) den särskilda utrustning de kommer att använda eller sköta,
 - ii) de för fartyget särskilda förfaranden och rutiner för vakthållning, säkerhet, miljöskydd och nödsituationer som de ombordanställda behöver känna till för att korrekt kunna utföra sina tilldelade uppgifter,
 - b) att utse en kunnig besättningsmedlem med ansvar för att säkerställa att varje nypåmönstrad ombordanställd ges möjlighet att få väsentlig information på ett språk ☒ den nypåmönstrade ☒ förstår.
-

↓ 2012/35/EU artikel 1.13 b

4. Företagen ska säkerställa att befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och särskilt ansvar ombord på roropassagerarfartyg, ska ha genomgått förtrogenhetsutbildning för att uppnå de kunskaper som är lämpliga för den befattning de ska inneha, de uppgifter som ska utföras och det ansvar de åläggs, med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-I/14 i STCW-koden.

↓ 2012/35/EU artikel 1.14 (anpassad)

Artikel 16

Tjänstgöringsduglighet

1. För att förhindra uttröttnings ska medlemsstaterna

- a) införa och genomdriva bestämmelser om viloperioder för vakthavande personal och för dem vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening i enlighet med punkterna 3–13,

- b) kräva att vakthållningen ordnas så att den vakthavande personalens effektivitet inte inskränks på grund av uttröttnings samt att uppgifterna organiseras så att den första vakten i början av en resa och påföljande avlösande vakter är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstdugliga.
2. Medlemsstaterna ska för att förhindra drog- och alkoholmissbruk säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med de bestämmelser som anges i denna artikel.
3. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till den risk som ombordanställdas uttröttnings utgör, särskilt för dem vars uppgifter omfattar en trygg och säker drift av ett fartyg.
4. Alla som tilldelas tjänstgöring som vakthavande befäl eller som vaktmanskap, och de vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening ska beredas tillfälle till en viloperiod på minst
- a) 10 timmars vila under en 24-timmarsperiod, och
- b) 77 timmar under en 7-dagarsperiod.
5. Vilotimmarna får inte fördelas på mer än två perioder, varav den ena ska vara minst sex timmar, och det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder.
6. Kraven på viloperioder i punkterna 4 och 5 behöver inte upprätthållas vid nödsituationer eller under andra onormala driftsförhållanden. Mönstring, brandbekämpnings- och livbåtsövningar samt övningar som föreskrivs i nationell lagstiftning och andra författningar och i internationella instrument, ska genomföras så att viloperioderna störs så lite som möjligt och så att de inte föranleder uttröttnings.
7. Medlemsstaterna ska kräva att vaktsscheman sätts upp på lättillgängliga platser. Vaktsscheman ska upprättas i ett standardiserat format på fartygets arbetsspråk och på engelska.
8. När en ☒ ombordanställd ☒ har bakjour, exempelvis när maskinrummet är obemannat, ska personen få lämplig kompensationsvila om den normala viloperioden störs av uttryckningar.
9. Medlemsstaterna ska kräva att en journal över sjöfolkets dagliga vilotimmar ska föras i ett standardiserat format, på fartygets arbetsspråk och på engelska, för att möjliggöra tillsyn och kontroll av efterlevnaden av denna artikel. De ombordanställda ska få en kopia av den journal som rör just dem, vilken ska vara erkänd av befälhavaren eller av en person som fått tillstånd av befälhavaren, och av de ombordanställda.
10. Utan hinder av reglerna i punkterna 3–9 har befälhavaren på ett fartyg rätt att kräva att en ombordanställd utför det antal arbetstimmar som krävs för den omedelbara säkerheten för fartyg, personer ombord eller last, eller för att bistå andra fartyg eller personer i sjönöd. Befälhavaren kan därmed dra in schemat över vilotimmar och begära att de ombordanställda utför det antal arbetstimmar som krävs tills normaltillstånd har återställts. Så snart som möjligt efter det att normaltillståndet har återställts ska befälhavaren se till att sjöfolk som har arbetat under en schemalagd viloperiod får lämplig vila.
11. Med hänsyn till de allmänna principerna om skydd av hälsa och säkerhet för arbetstagare och i överensstämmelse med direktiv 1999/63/EG får medlemsstaterna genom nationella lagar, förordningar eller ett förfarande för den behöriga myndigheten tillåta eller registrera kollektivavtal som tillåter undantag från de fastställda vilotimmar i punkterna 4 b och 5 i denna artikel under förutsättning att viloperioden är minst 70 timmar under en 7-dagarsperiod och att de gränser som fastställs i punkterna 12 och 13 i denna artikel respekteras. Sådana undantag ska, så långt det är möjligt, följa de normer som fastställts, men hänsyn får tas till tätare eller längre ledighetsperioder eller beviljande av kompensationsledighet för vakthavande ☒ sjöfolk ☒ eller sjöfolk som arbetar ombord på fartyg på korta resor. Vid undantag ska man, så långt det är möjligt, beakta riktlinjerna

om förebyggande av uttröttnings enligt avsnitt B-VIII/1 i STCW-koden. Undantag från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid i punkt 4 a i denna artikel ska inte tillåtas.

12. De undantag som avses i punkt 11 från den veckovila som anges i punkt 4 b får inte tillåtas mer än två veckor i följd. Tiden mellan två undantagsperioder ombord måste vara minst dubbelt så lång som den tid undantaget gäller.

13. Inom ramen för möjliga undantag från punkt 5 som avses i punkt 11 får den minsta tillåtna vilotiden under en 24-timmarsperiod enligt punkt 4 a delas upp i högst tre viloperioder, varav en ska vara minst 6 timmar och ingen av de andra två får vara kortare än en timme. Det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder. Undantag får inte vara längre än två 24-timmarsperioder under en 7-dagarsperiod.

14. Medlemsstaterna ska i syfte att förhindra alkoholmissbruk fastställa en gräns på högst 0,05 % blodalkoholkoncentration eller 0,25 mg/l alkohol i utandningsluften eller en alkoholmängd som leder till sådan alkoholkoncentration för befälhavare, befäl och annat sjöfolk när de utför specialuppgifter som rör säkerhet, skydd och den marina miljön.

↓ 2008/106/EG (anpassad)

Artikel 17

Dispens

1. Vid särskilt trängande behov får de behöriga myndigheterna, om de anser att detta inte innebär fara för personer, egendom eller miljö, utfärda en dispens, som ger en angiven ☒ sjöman ☒ tillstånd att tjänstgöra i ett visst angivet fartyg för en viss angiven tid som inte får överstiga sex månader, i en befattning, med undantag för radiooperatör utom i de fall detta är medgivet enligt tillämpligt radioreglemente, för vilken den personen inte innehar föreskrivet certifikat, dock endast under förutsättning att den person som medges dispens, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är tillräckligt kvalificerad att fylla den vakanta posten på ett säkert sätt. Dispens ska dock inte medges för befälhavare eller maskinchef utom i fall av force majeure och då endast för kortast möjliga tidsperiod.

2. Varje dispens, som beviljas för en viss befattning, får endast beviljas en person som är vederbörligen certifierad för att inneha befattningen närmast under. Om certifiering av befattningen under inte är föreskriven får dispens beviljas en person vars kvalifikationer och erfarenhet, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är klart likvärdiga med kraven för den befattning som ska fyllas, under förutsättning att, om personen i fråga inte innehar vederbörligt certifikat, det krävs att denne genomgår prov som godtas av de behöriga myndigheterna som bevis på att dispens utan fara kan medges. Därutöver ska de behöriga myndigheterna tillse att den aktuella befattningen snarast möjligt besätts av någon som innehar föreskrivet certifikat.

Artikel 18

Medlemsstaternas ansvar avseende utbildning och bedömning

1. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter eller organ som ska

- a) ge den utbildning som åsyftas i artikel 3,
- b) organisera och/eller övervaka prov där så krävs,

c) utfärda de bevis som avses i artikel 4,

d) bevilja de dispenser som anges i artikel 17.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

- a) All utbildning och bedömning av sjöfolk ska
- i) vara uppbyggd i enlighet med skrivna program, som omfattar sådana metoder och sätt för framförande, förfaranden och kursmaterial, som är nödvändiga för att uppnå den föreskrivna kompetensnormen,
 - ii) genomföras, övervakas, utvärderas och stödjäs av personer som är kvalificerade enligt punkterna d, e och f.
- b) Personer som leder eller bedömer utbildning under tjänstgöring ombord på fartyget ska utföra dessa uppgifter endast då sådan utbildning eller bedömning inte negativt påverkar fartygets normala drift och då de kan ägna sin tid och uppmärksamhet åt utbildningen eller bedömningen.
- c) Lärare, övervakare och bedömare ska ha lämpliga kvalifikationer för de särskilda slagen och nivåerna av utbildning eller kompetensbedömning av sjöfolk ombord eller i land.
- d) En person som leder sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, antingen ombord eller i land, vilken avses kvalificera för certifiering i enlighet med detta direktiv ska
- i) ha kännedom om utbildningsprogrammet och förståelse för de specifika utbildningsmålen för det särskilda slag av utbildning som ges,
 - ii) vara kvalificerad för den uppgift som utbildningen gäller,
 - iii) om utbildningen sker med hjälp av simulator
 - ha blivit tillräckligt orienterad om undervisningstekniker som omfattar användning av simulatorer, och
 - ha praktisk operativ erfarenhet av det särskilda slag av simulator som används.
- e) En person som ansvarar för övervakningen av sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, vilken avses att kvalificera för certifiering, ska ha full kännedom om utbildningsprogrammet och de särskilda målen för varje slag av utbildning som genomförs.
- f) En person som leder sådan kompetensbedömning av sjöfolks utbildning under tjänstgöring, antingen ombord eller i land, vilken avses att kvalificera ☒ för ☐ certifiering enligt detta direktiv, ska
- i) ha motsvarande kunskapsnivå, och insikt i den kompetens som ska bedömas,
 - ii) vara kvalificerad för den uppgift som bedömningen gäller,
 - iii) ha fått tillräcklig orientering om bedömningsmetoder och bedömningsrutiner,
 - iv) ha praktisk erfarenhet av bedömning,

- v) om bedömningen inbegriper användning av simulatorer, ha tillgodogjort sig praktisk erfarenhet av bedömning på den särskilda typen av simulator under överinseende av, och till en erfaren bedömares belåtenhet.
- g) Då en medlemsstat godkänner en utbildning, en utbildningsinstitution eller en kvalifikation som beviljats av en utbildningsinstitution som en del av dess krav för utfärdande av certifikat, omfattas instruktörernas och bedömarnas kvalifikationer och erfarenhet av tillämpningen av bestämmelserna om kvalitetsnormer i artikel 11; sådan kvalifikation, erfarenhet och tillämpning av kvalitetsnormer ska innefatta lämplig utbildning i utbildningstekniker och utbildnings- och bedömningsmetoder och bedömningsrutiner samt uppfylla alla tillämpliga krav i punkterna d, e och f ☒ i denna punkt ☒.

Artikel 19

Kommunikation ombord

Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

- a) Utan att det påverkar punkterna b och d ska det ombord på alla fartyg som för en medlemsstats flagg alltid finnas anordningar på plats för effektiv muntlig kommunikation som rör säkerheten mellan alla medlemmar i besättningen, med särskild hänsyn tagen till att meddelanden och instruktioner ska kunna tas emot och förstås i rätt tid.
- b) Ombord på alla passagerarfartyg som för en medlemsstats flagg och på alla passagerarfartyg som påbörjar och/eller avslutar en resa i en hamn i en medlemsstat ska ett arbetsspråk bestämmas och antecknas i fartygets loggbok för att säkerställa att besättningen kan utföra sina säkerhetsuppgifter på ett effektivt sätt.

Beroende på vad som är lämpligast ska företaget eller befälhavaren avgöra vilket arbetsspråk som är lämpligt. Varje ombordanställd ska kunna förstå, och om så är lämpligt, ge order och instruktioner, samt avrapportera på detta språk.

Om arbetsspråket inte är ett officiellt språk i medlemsstaten ska alla planer och förteckningar som anslås innefatta en översättning till arbetsspråket.
- c) Den personal på passagerarfartyg som enligt mönstringslistan ska bistå passagerare i nödsituationer ska vara lätt att identifiera samt ha de kommunikationsfärdigheter som är tillräckliga för ändamålet, med beaktande av en lämplig och passande kombination av följande faktorer:
 - i) Det eller de språk som talas av en majoritet av de nationaliteter av passagerare som finns ombord på en bestämd rutt.
 - ii) Sannolikheten för att förmågan att använda ett elementärt engelskt ordförråd för enkla anvisningar kan möjliggöra kommunikation med en passagerare som behöver hjälp oavsett om passageraren och besättningsmedlemmen har ett gemensamt språk eller ej.
 - iii) Det eventuella behovet av att kunna kommunicera på andra sätt vid en nödsituation där verbal kommunikation inte är möjlig (till exempel utföra demonstrationer eller använda teckenspråk eller att dra uppmärksamhet till placeringen av anvisningar, mönstringsstationer, räddningsutrustning eller evakueringsvägar).
 - iv) Den utsträckning i vilken säkerhetsinstruktioner har getts till passagerare på deras modersmål.

- v) De språk på vilka nödmeddelanden kan ges i en nödsituation eller under en övning för att överföra livsviktig vägledning till passagerarna och göra det lättare för besättningsmedlemmarna att bistå passagerarna.
- d) Befälhavaren, befälen och manskapet ombord på oljetankfartyg, kemikalietankfartyg och gastankfartyg som för en medlemsstats flagg ska kunna kommunicera med varandra på ett eller flera gemensamma arbetsspråk.
- e) Det ska finnas lämpliga anordningar för kommunikation mellan fartyget och myndigheter i land. Sådan kommunikation ska ske i enlighet med regel 14.4 i kapitel V i Solas 74.
- f) När medlemsstaterna utför hamnstatskontroll enligt direktiv 2009/16/EG ska de även kontrollera att fartyg som för en icke-medlemsstats flagg uppfyller kraven i denna artikel.

Artikel 20

↓ 2012/35/EU artikel 1.16 a

Erkännande av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande

↓ 2012/35/EU artikel 1.16 b (anpassad)

1. Sjöfolk som inte innehar behörighetsbevis utfärdade av medlemsstater eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade av medlemsstater till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen får beviljas rätt att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg under förutsättning att ett beslut om erkännande av deras behörighetsbevis ☒ eller ☒ certifikat om yrkeskunnande har antagits genom de förfaranden som anges i punkterna 2–6 i denna artikel.

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.7 (anpassad)

2. En medlemsstat som genom intyg har för avsikt att erkänna de behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 i denna artikel och som är utfärdade av ett tredjeland till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör, för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, ska lämna in en begäran till kommissionen om erkännande av det tredjelandet, åtföljd av en preliminär analys av tredjelandets efterlevnad av STCW-konventionens krav genom insamling av den information som anges i bilaga II till detta direktiv. I den preliminära analysen ska ytterligare information om skälen till erkännande av tredjelandet tillhandahållas av medlemsstaten till stöd för dess begäran.

Efter det att en sådan begäran lämnats in av en medlemsstat ska kommissionen utan dröjsmål behandla den begäran och ska i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2 fatta beslut om att inleda en bedömning av utbildnings- och certifieringssystemet i tredjelandet inom en rimlig tidsperiod med vederbörlig hänsyn till tidsfristen i punkt 3 i den här artikeln.

När ett positivt beslut om att inleda bedömningen har antagits, ska kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av den medlemsstat som lämnar in begäran och andra intresserade medlemsstater, samla in den information som avses i bilaga II till detta direktiv och bedöma utbildnings- och certifieringssystemen i det tredjeland för vilket begäran om erkännande har lämnats in, för att kontrollera att det berörda ☒ tredjelandet ☒ uppfyller alla krav i STCW-konventionen och att lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra utfärdande av falska certifikat samt ta hänsyn till om det har ratificerat 2006 års sjöarbetskonvention.

3. Om kommissionen, efter den bedömning som avses i punkt 2 i den här artikeln, konstaterar att alla dessa krav är uppfyllda ska den anta genomförandeakter för att fastställa sitt beslut om erkännande av ett tredjeland. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2 senast 24 månader efter det att en medlemsstat lämnar in en sådan begäran som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Om det berörda tredjelandet måste genomföra omfattande korrigerande åtgärder, inklusive ändringar i sin lagstiftning och sina utbildnings- och certifieringssystem för att uppfylla kraven i STCW-konventionen, ska de genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt antas inom 36 månader efter det att en medlemsstat lämnar in en sådan begäran som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Den medlemsstat som lämnar in den begäran får besluta att unilateralt erkänna tredjelandet fram till dess att en genomförandeakt antas i enlighet med denna punkt. I händelse av ett sådant unilateralt erkännande ska medlemsstaten meddela kommissionen det antal intyg om erkännande som utfärdats i fråga om behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 och som utfärdats av tredjelandet, till dess att genomförandeakten om erkännande av det tredjelandet har antagits.

↓ 2008/106/EG (anpassad)

4. En medlemsstat får, när det gäller fartyg som för dess flagg, besluta att intyga certifikat utfärdade av tredjeland som erkänts av kommissionen, med hänsyn tagen till bestämmelserna i punkterna 4 och 5 i bilaga II.

5. Erkännanden av certifikat som utfärdats av erkänt tredjeland och som offentliggjorts i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning* före den 14 juni 2005, ska förbli giltiga.

☒ De erkännandena ☒ får användas av samtliga medlemsstater om inte kommissionen i ett senare skede har återkallat dem i enlighet med artikel 21.

6. Kommissionen ska utarbeta och uppdatera en förteckning över de tredjeländer som har erkänts. Förteckningen ska offentliggöras i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*.

7. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 4.7 kan en medlemsstat, om förhållandena så kräver, tillåta en ombordanställd att tjänstgöra i en befattning, förutom radiobefäl eller radiooperatör, med undantag för vad som föreskrivs i radioreglementet, för en tid av högst tre månader på ett fartyg som för dess flagg, medan han eller hon innehar ett vederbörligt och giltigt certifikat ☒ som är ☒ utfärdat och intygat ☒ i vederbörlig ordning ☒ av ett tredjeland, men som ännu inte erkänts genom intyg av den berörda medlemsstaten och därmed inte berättigar till tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg.

Skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till de behöriga myndigheterna ska förvaras lättåtkomligt.

Artikel 21

Bristande uppfyllelse av kraven i STCW-konventionen

1. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när en medlemsstat anser att ett erkänt tredjeland inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, ska den omedelbart informera kommissionen om detta med angivande av skälen för det.

Kommissionen ska utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 31.1.

2. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när kommissionen anser att ett erkänt tredjeland inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, ska den omedelbart informera medlemsstaterna om detta med angivande av skälen för det.

Kommissionen ska utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 31.1.

3. När en medlemsstat har för avsikt att återkalla intygen om samtliga erkännanden av certifikat som utfärdats av ett tredjeland ska den utan dröjsmål informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om sin avsikt med angivande av skälen för detta.

4. Kommissionen ska, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, åter göra en bedömning av erkännandet av det berörda tredjelandet för att kontrollera om det ☒ tredjelandet ☒ underlåtit att uppfylla bestämmelserna i STCW-konventionen.

5. När det finns uppgifter som visar att ett maritimt utbildningsinstitut inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen ska kommissionen meddela det berörda ☒ tredjelandet ☒ att erkännandet av dess certifikat kommer att återkallas inom två månader om åtgärder inte vidtas för att garantera att samtliga bestämmelser i STCW-konventionen uppfylls.

↓ 2012/35/EU artikel 1.17

6. Beslutet om ett återkallande av erkännandet ska fattas av kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 31.2. De berörda medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att genomföra beslutet.

↓ 2008/106/EG (anpassad)

7. Intyg om erkännande av certifikat utfärdade i enlighet med artikel 4.7 före det datum då beslut fattats om återkallande av ett tredjelandets erkännande ska förbli giltiga. Sjöfolk som innehar sådana intyg får dock inte begära att få ett intyg som ger dem högre kvalifikationer, utom i de fall ☒ den uppgraderingen ☒ enbart grundas på ytterligare arbetserfarenheter inom sjöfartsområdet.

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.8 (anpassad)

8. Om det inte finns några intyg om erkännande utfärdade av en medlemsstat i fråga om behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande, som avses i artikel 20.1, utfärdade av ett tredjeland under en period på mer än åtta år, ska erkännandet av det ☒ tredjelandets ☒ certifikat granskas på nytt. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa sitt beslut efter den förnyade granskningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2 efter att medlemsstaterna och det berörda tredjelandet har underrättats minst sex månader i förväg.

↓ 2008/106/EG

Artikel 22

Ny bedömning

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.9

1. De tredjeländer som har erkänts i enlighet med förfarandet i första stycket i artikel 20.3, inklusive de länder som avses i artikel 20.6, ska regelbundet och inom tio år efter den senaste bedömningen

på nytt bedömas av kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, för att kontrollera att de uppfyller de relevanta kriterierna i bilaga II och huruvida de har vidtagit lämpliga åtgärder för att förhindra utfärdande av falska certifikat.

2. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, ska genomföra den nya bedömningen av tredjeländer på grundval av prioriteringskriterier. Dessa prioriteringskriterier ska omfatta följande:

- a) Uppgifter från hamnstatskontrollen enligt artikel 24.
- b) Antalet intyg om erkännande i fråga om behörighetsbevis, eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen, som utfärdats av tredjelandet.
- c) Antalet utbildningsinstitutioner för sjöfolk som ackrediterats av tredjelandet.
- d) Antalet program för utbildning och yrkesmässig utveckling av sjöfolk som godkänts av tredjelandet.
- e) Datum för kommissionens senaste bedömning av tredjelandet och antalet bristfälligheter i kritiska processer som identifierats vid den bedömningen.
- f) Varje väsentlig förändring av utbildnings- och certifieringssystemet i ett tredjeland.
- g) Det totala antal ombordanställda som certifierats av tredjelandet som tjänstgör på fartyg som för en medlemsstats flagg, och dessa personers utbildnings- och kvalifikationsnivå.
- h) Information om utbildningsnormerna i tredjelandet från berörda myndigheter eller andra berörda parter, om sådan finns tillgänglig.

Om ett tredjeland inte uppfyller kraven i STCW-konventionen i enlighet med artikel 21 i detta direktiv, ska den nya bedömningen av det tredjelandet prioriteras i förhållande till övriga tredjeländer.

↓ 2008/106/EG

3. Kommissionen ska till medlemsstaterna överlämna en rapport med bedömningsresultaten.

Artikel 23

Hamnstatskontroll

↓ 2012/35/EU artikel 1.18 (anpassad)

1. Oavsett flagg ska alla fartyg, med undantag för de typer av fartyg som undantas enligt artikel 2, när de befinner sig i en medlemsstats hamnar vara underkastade hamnstatskontroll av inspektörer som vederbörligen bemyndigats av den medlemsstaten att kontrollera att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som ska inneha ett behörighetsbevis och/eller ett certifikat om yrkeskunnande och/eller skriftligt intyg enligt STCW-konventionen verkligen innehar ett sådant behörighetsbevis eller ☒ en giltig dispens ☒ och/eller certifikat om yrkeskunnande och/eller skriftliga intyg.

↓ 2008/106/EG

2. Medlemsstaterna ska, när de utför hamnstatskontroll enligt detta direktiv, säkerställa att alla relevanta bestämmelser och förfaranden enligt direktiv 2009/16/EG tillämpas.

Förfaranden vid hamnstatskontroll

1. Utan att det påverkar direktiv 2009/16/EG ska hamnstatskontrollen enligt artikel 23 begränsas till följande:

↓ 2012/35/EU artikel 1.19 (anpassad)

- a) Kontroll av att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som är skyldiga att inneha ett behörighetsbevis och/eller ett certifikat om yrkeskunnande i enlighet med STCW-konventionen innehar ett sådant behörighetsbevis eller ☒ en giltig dispens ☒ och/eller certifikat om yrkeskunnande, eller kan uppvisa skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande ☒ av ett behörighetsbevis ☒ har inlämnats till myndigheterna i flaggstaten.

↓ 2008/106/EG

- b) Kontroll av att antalet och certifikaten för sjöfolk som tjänstgör ombord överensstämmer med de krav som myndigheterna i flaggstaten ställer på säker bemanning.

↓ 2012/35/EU artikel 1.20 a

2. Bedömning, i enlighet med del A i STCW-koden, av förmågan hos sjöfolket på fartyget att upprätthålla de normer för vakthållning och säkerhet som krävs enligt STCW-konventionen ska i förekommande fall göras om det av otvetydiga skäl finns anledning att anta att sådana normer inte upprätthålls, då något av följande inträffat:

↓ 2008/106/EG

- a) Fartyget har varit inblandat i en kollision, grundstötning eller strandning.
b) Utsläpp av ämnen från fartyget som är olagliga enligt en internationell konvention har skett när fartyget befunnit sig under gång, för ankar eller vid kaj.
c) Fartyget har framförts på ett oberäkneligt eller riskabelt sätt varvid trafikregleringsåtgärder antagna av IMO eller säkra navigeringsmetoder och navigeringsförfaranden inte har följts.

↓ 2012/35/EU artikel 1.20 b

- d) Fartyget har på annat sätt framförts så att det innebär en fara för personer, egendom eller miljö, eller på ett sätt som äventyrar säkerheten.

↓ 2008/106/EG (anpassad)

- e) Ett certifikat har erhållits på ett bedrägligt sätt eller innehavaren av ett certifikat är inte den person som certifikatet ursprungligen utfärdades till.
f) Fartyget för flagg från ett land som inte har ratificerat STCW-konventionen, eller har en befälhavare, befäl eller manskap som innehar certifikat som har utfärdats av ett tredjeland som inte har ratificerat STCW-konventionen.

3. Trots kontroll av certifikatet får bedömningen enligt punkt 2 kräva att den ombordanställda på tjänstgöringsplatsen uppvisar den till certifikatet hänförliga kompetensen. Ett sådant uppvisande kan innefatta kontroll av att de operativa kraven med avseende på vakthållningsnormerna har uppfyllts och att den ombordanställda inom ramen för sin kompetens kan handla på ett lämpligt sätt i nödsituationer.

Artikel 25

Kvarhållande

Utan att det påverkar direktiv 2009/16/EG ska följande bristfälligheter, om den inspektör som utför hamnstatskontrollen har fastställt att de utgör en fara för personer, egendom eller miljön, utgöra de enda skäl enligt det här direktivet på vilka en medlemsstat får kvarhålla ett fartyg:

- a) Sjöfolk saknar certifikat, vederbörligt certifikat, giltig dispens eller skriftligt bevis för att en ansökan om intyg som erkännande har lämnats in till myndigheterna i flaggstaten.
- b) De i flaggstaten tillämpliga bestämmelserna om säker bemanning är inte uppfyllda.
- c) Vakthållningen på brygga eller i maskinrum uppfyller inte de krav som flaggstaten ställer på fartyget.
- d) I vakten saknas en person med behörighet att sköta den utrustning som är nödvändig för säker navigering, radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att förhindra förorening av havet.
- e) Bevis saknas för att de finns yrkesmässig kompetens för att utföra de arbetsuppgifter som har tilldelats de ombordanställda och som rör fartygets säkerhet och förhindrande av förorening.
- f) Personer som är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstgöringsdugliga saknas för den första vakten vid början av en resa och för följande avlösande vakter.

Artikel 26

Regelbunden kontroll av att reglerna iakttas

Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska kommissionen, biträdd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, regelbundet och minst vart femte år kontrollera att medlemsstaterna iakttar de minimikrav som fastställs i detta direktiv.

↓ 2012/35/EU artikel 1.21

Artikel 27

Information för statistiska ändamål

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.10

1. Medlemsstaterna ska lämna den information som avses i bilaga III till kommissionen för tillämpning av artiklarna 21.8 och 22.2 och för att användas av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen denna information på årsbasis och i elektroniskt format, och den ska omfatta information som har registrerats till och med den 31 december föregående år. Medlemsstaterna ska behålla all äganderätt till informationen i dess ursprungliga format. Färdig statistik som utarbetats på grundval av sådan information ska göras allmänt tillgänglig i enlighet med bestämmelserna om öppenhet och skydd av information i artikel 4 i förordning (EG) nr 1406/2002.

3. För att säkerställa skyddet av personuppgifter ska medlemsstaterna med hjälp av programvara som tillhandahålls eller godtas av kommissionen avidentifiera alla personuppgifter som anges i bilaga III innan de överförs till kommissionen, genom att använda programvara som tillhandahålls eller godtas av kommissionen. Kommissionen ska endast använda denna avidentifierade information.

4. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att åtgärder för insamling, inlämning, lagring, analys och spridning av sådan information utformas på ett sätt som möjliggör statistisk analys.

Vid tillämpning av första stycket ska kommissionen anta detaljerade åtgärder om de tekniska krav som är nödvändiga för att säkerställa en lämplig förvaltning av de statistiska uppgifterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.2.

Artikel 28

Utvärderingsrapport

Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en utvärderingsrapport som inbegriper förslag på uppföljningsåtgärder som ska vidtas mot bakgrund av utvärderingen. Kommissionen ska i utvärderingsrapporten analysera genomförandet av systemet för ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna, och vilka eventuella framsteg som gjorts vad gäller digitala certifikat för sjöfolk på internationell nivå. Kommissionen ska dessutom utvärdera eventuella framsteg vad gäller ett framtida erkännande av europeiska utbildningar av högsta kvalitet för sjöfolk, med stöd av rekommendationerna från arbetsmarknadens parter.

Artikel 29

Ändring

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att ändra bilaga I till detta direktiv och relaterade bestämmelser i detta direktiv för att anpassa bilagan och bestämmelserna till ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att ändra bilaga V till detta direktiv med avseende på innehåll och detaljer av specifik och relevant art i den information som medlemsstaterna ska lämna, förutsatt att dessa akter är begränsade till att beakta ändringar i STCW-konventionen och del A i STCW-koden och respekterar reglerna om dataskydd.

Sådana delegerade akter får inte ändra de bestämmelser om avidentifiering av uppgifter som anges i artikel 27.3.

↓ (EU) 2019/1159 artikel 1.13

Artikel 30

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.14 och 29 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 1 augusti 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.14 och 29 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.14 och 29 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

↓ 2012/35/EU artikel 1.24

Artikel 31

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002¹⁷. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) och om ändring av förordningarna om sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (EGT L 324, 29.11.2002, s. 1).

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

↓ 2012/35/EU artikel 1.25

Artikel 32

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa ett sanktionssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med artiklarna 3, 4, 8, 10–16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 samt bilaga I och ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. De sålunda beslutade sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

↓ 2008/106/EG (anpassad)

Artikel 33

Underrättelse om lagstiftning

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 34

Upphävande

Direktiv  2008/106/EG , i dess lydelse enligt de direktiv som anges i den A i bilaga IV, upphör att gälla utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga IV.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.



Artikel 35

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den 3 augusti 2021.

Artikel 36

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande